

ת"פ 34409/06/13 - פרקליטות מחוז מרכז נגד אלירן זגורי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 34409-06-13 פרקליטות מחוז מרכז נ' קיטה(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני המאשימה נגד הנאשם
כב' השופטת פרנקל (שיפמן) ליאורה
פרקליטות מחוז מרכז
אלירן זגורי

החלטה (הנאשם מס' 5)

הבקשה שלפני עניינה בקשת המאשימה להורות על חילוט רכב, רכב מסוג מסוג יונדאי מ.ר. 1172873 הרשום על שם הנאשם מספר 5 - אלירן זגורי (להלן: "הנאשם"), מכח הוראת סעיף 36א(ב) ומכח החזקה הקבועה בסעיף 31(6) ו/או מכח הוראת סעיף 36א(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"), ו/או לחלופין מכח הוראת סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש).

רקע:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים ובעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13+19 (א) לפקודת הסמים המסוכנים וסעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, על פי עובדות האישום השני.
2. הנאשם הודה בכך שביום 3.12.12 החזיק ברכבו סמים מסוג קוקאין במשקל של 49.52 גרם וסייע לסחר בסם מסוכן לנאשם מספר 3, ובאופן שהנאשם הסליק ברכבו סמים מסוג קוקאין במשקל של 49.52 גרם, (להלן: "הסמים"), ובמועד הנ"ל מסר לנאשם מספר 3 שהסמים מוסלקים בדלת המכונית. הנאשם מספר 3 ניגש לרכבו של הנאשם, הוציא מתוכו גרב ובה שקית עם הסמים, ומסר את הסמים לידי הסוכן, עמו הנאשם מספר 3 קבע קודם לכן פגישה בקניון G ביוקנעם. כמו כן במעמד הפגישה עם הסוכן ויזי קיבל הנאשם מספר 3 סכום של ₪ 23,000 תמורת הסמים.
3. במסגרת הטעוניהם לעונש (ראו עמ' 120, שורות 9, 10) לא טענו הצדדים לעניין חילוט רכבו של הנאשם, רכב אשר שימש כאמצעי לביצוע העבירה כמתואר לעיל, והדיון לעניין חילוט הרכב התקיים לאחר שנגזר דינו של הנאשם.

4. ביום 10.06.14 נגזר דינו של הנאשם ל-13 חודשי מאסר, עונשי מאסר מותנים, כמו כן הנאשם נפסל מלהחזיק רשיון נהיגה והוטל עליו קנס כספי בסך 3,500 ש"ח.
5. הנאשם הוכרז כסוחר סמים.
6. המדינה ערערה על קלות העונש.
7. ביום 22.06.14 כבוד בית המשפט המחוזי מרכז, דחה את הערעור כלפי עונש המאסר שהוטל על הנאשם וקבע כי הקנס אשר הוטל עליו מצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור, וקבע כי הקנס יעמוד על סכום של 7,500 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתם.

טיעוני ב"כ המאשימה:

1. ב"כ המאשימה עתר להורות על חילוט רכבו של הנאשם, רכב אשר שימש כאמצעי לביצוע העבירה.
2. טען כי משהוכרז הנאשם כסוחר סמים, ניתן להורות על חילוט הרכב מכח סעיף 36א(ב), ועל הנאשם מוטל הנטל לסתור החזקה ולהוכיח כי רכושו, ובמקרה הנדון הרכב נשוא הבקשה, או רכוש של אחר כמפורט בסעיף 31(6)(א), ובנסיבות המפורטות בסעיף הגיע לידי באמצעים חוקיים, ולא הושג בכספים שאינם חוקיים, או מעבירת סמים, או להוכיח שהרכוש הוא של זולתו שאינו אחד מהמפורטים בסעיף 31(6)(א), ולא - הרכוש יראה כרכוש השייך לנדון ושהושג בעבירה של עסקת סמים.
3. טען כי קמה בענינו של הנאשם, אשר הוכרז כסוחר סמים, החזקה מכח סעיף 36א(ב).
- טען כי נסיבות ביצוע העבירה מלמדות שהנאשם עשה את המעשים לא כטובה לחבר, כגרסתו, אלא כציפיה להפקת רווחים.
4. טען כי גם אם הנאשם יסתור את החזקה (סעיף 31(6)(אא) לפקודה) ויוכיח כי הרכב נרכש בכסף שהושג כדין, עדיין קמה סמכות החילוט מכח העילה שהרכב שימש לביצוע העבירה, וניתן להורות על חילוט הרכב מכח הוראות סעיף 36א(א)(1), הואיל ועסקין ברכב אשר שימש לביצוע עבירה.
5. לחלופין טען כי ניתן לחלט את הרכב מכח סעיף החילוט הכללי, מכח סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט - 1969.
6. טען כי חילוט רכוש אינו מהווה רכיב ענישה.

7. באשר לטענת בא כח הנאשם לפיה עסקינן באכיפה בדרנית, וכי בענינים של אחרים באותו כתב אישום לא עתרה המאשימה להורות על חילוט כלי רכב שנתפסו, דחה ב"כ המאשימה הטענה.

איבחן את עתירת החילוט בעניינו של נאשם זה, מענינים של האחרים באותו כתב אישום. והפנה לענינו של אחר, אשר נדון בבית המשפט השלום בנתניה (ת.פ. 47879-06-13, מ"י נ' אברמוב), בגין אותה פרשה, ובענינו הוגשה בקשת חילוט.

8. בא כח המאשימה הפנה לאמרות הנאשם במשטרה, המוצגים ת/16, ת/17, ת/18, מהן נלמד כי הנאשם בחר בזכות השתיקה בחקירתו, לרבות עת נשאל אודות מקום המצאותו של הרכב (ת/17), ולרבות באשר לשאלות לעניין המצאותו במקום בו התבצעה עסקת הסמים, ובעת שמרכבו הוצא הסם. כמו כן, הנאשם לא השיב עת נשאל על מקור הכסף לרכישת הרכב, מקום עבודתו ומקור הכנסתו (ת/18).

9. בהמשך, ולאחר שהנאשם הציג מסמכים המתייחסים לרכישת הרכב ואופן התשלום עבורו, ההלוואה בבנק, התשלומים שהפקידו בני המשפחה בחשבונו לכיסוי הלוואותיו - חובותיו, בא כח המאשימה הצהירה שהמאשימה לא תטען לעניין החזקה, (מכח הוראת סעיף 36 א(ב) - ל.פ.) אולם טענה כי התשלומים ששילמו האם והאחות לאחר שבוצעה העבירה, מעוררים שאלת תום לב (עמ' 179, ש' 25 - 28).

10. המאשימה הפנתה לע"א 6702/04 ג'ומעה נ' מ"י (10.11.05).

לע"פ (נצ') 1149/06 בן שלמה בן שטרית נ' מ"י (5.9.06),

הפנתה לגזר הדין בת"פ 5481/08 מ"י נ' אזברגה (27.12.09),

ולפסק הדין בערעור בעפ"ג (ת"א) 16916-02-10 אברהים אזברגה נ' מ"י (16.6.10),

לת"פ 33717-12-11, מ"י נ' יאסין (13.11.12), ולפסק הדין בערעור, ע"פ 9207/12 עיסאם יאסין נ' מ"י (2.10.13)

לת"פ 47879-06-13 מ"י נ' אברמוב, (28.8.14).

טיעוני ב"כ הנאשם:

1. ב"כ הנאשם לא חלק על מקורות הסמכות להורות על חילוט הרכב.

2. טען כי על פי תיקון 113 לחוק העונשין החילוט הינו אקט עונשי וחילוט רכבו של הנאשם בנסיבות המקרה דנן, יהווה אקט עונשי לא מידתי.

3. הפנה להחלטת כבוד בית המשפט לערעורים במקרהו של הנאשם, אשר הגדיל את רכיב הקנס, אולם לא התייחס לסוגיית החילוט.

4. טען כי חלקו של הנאשם קטן מחלקם של האחרים בכתב האישום, ובענינם של האחרים לא עתרה המאשימה להורות על חילוט כלי הרכב.

5. טען כי הנאשם עובר למעצרו עבד למחייתו ומהכספים שהשתכר רכש הרכב, והפנה למוצג נ/16, תלושי השכר.

6. הציג מסמכים המלמדים על רכישת הרכב ואופן התשלום.

הסכם מכירה (סומן כמוצג נ/29), ממנו נלמד כי הרכב נמכר לנאשם בסכום כולל של 52,000 ₪ ביום 19.10.12. הנאשם שילם על חשבון הרכישה סך של 12,000 ₪ במזומן והיתרה שולמה באמצעות העברה בנקאית בסך של 40,000 ₪ (סומן כמוצג נ/30). הציג תדפיס חשבון בנק של הנאשם ממנו נלמדת נטילת ההלוואה בסך של 40,000 ₪ (סומן כמוצג נ/31). הציג מסמך שענינו פרוט התשלומים והיתרות בהלוואות שקליות (סומן כמוצג נ/33).

הפנה לכך שעת הנאשם היה נתון במשמורת חוקית הוא נדרש לשלם את חובותיו, והותרה בטרם החוב הוגש לביצוע ההוצל"פ, כפי שעולה ממסמך שהוצג (סומן כמוצג נ/34). הפנה לכך שאמו של הנאשם הפקידה סכומי כסף לצורך כיסוי חובותיו כפי שעולה מהמסמכים שהוגשו (המוצגים נ/35, נ/36, נ/37, נ/38, נ/39), ובסך הכל האם הפקידה לחשבוננו של הנאשם כ- 40,000 ₪. כמו כן, אחותו של הנאשם הפקידה בחשבון הבנק שלו סך של 8,000 ₪ כפי שעולה מהמסמכים שהוצגו (המוצגים נ/40 ו- נ/41).

7. טען כי אם יחולט הרכב יתלווה לאקט העונשי שיוטל על הנאשם אקט עונשי נוסף באופן שייענשו גם בני משפחתו אשר סייעו לנאשם בעת היותו נתון במשמורת חוקית.

8. טען כי הנאשם שילם כל חודש 1,500 ₪ קרן על חשבון ההלוואה שנטל לצורך רכישת הרכב, וסכום נוסף בסך של 300 ₪ ריבית, הנאשם היה נתון במשמורת חוקית 13 חודשים, וממועד שחרורו מהמעצר ועד עתה הוא משלם תשלומים על חשבון הרכב ממשכורתו.

הנאשם עובד ומשתכר והפנה לתלוש השכר, (המסמך שסומן כמוצג נ/32).

9. לאור עדות הנאשם והראיות שהציג, עתר בא כח הנאשם לקבוע שהנאשם סתר את החזקה והוכיח בשיעור של מעל ל- 50% שהרכב נרכש באמצעים שאינם קשורים לביצוע העבירה.

10. בא כח הנאשם עתר לדחות את עתירת המאשימה להורות על חילוט הרכב, וטען כי במקרה הנדון קיים

טוען לזכות ברכב שהיה אמור להפרע מהסכום ששולם, האמא והאחות.

11. בא כח הנאשם הפנה לת"פ 472/02 מ"י נ' עבד אל רחמן תאפל ואח' (16.5.05).

דין והכרעה:

המסגרת הנורמטיבית

1. סעיף 31 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה") עניינו "חזקות".

סעיף 31 (6) לפקודה מורה:

(6) קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים -

(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, יראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:

(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;

(בב) הרכוש הגיע לידיה או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון;

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון יראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א).

2. סעיף 36א(א) לפקודה עניינו "חילוט רכוש בהליך פלילי".

סעיף 36א(א) מורה:

הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

לענין פסקאות (1) ו-(2) -

"ביצוע העבירה" - לרבות ביצוע כל עבירה אחרת של עסקת סמים, אף אם לא הורשע בה הנידון, ובלבד שהיא קשורה לעבירה שבה הוא הורשע.

(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט.

(ג) לא יצווה בית משפט על חילוט כאמור בסעיף זה אלא לאחר שנתן לנידון וכן אם הם ידועים לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו ולמי שטוען לזכות ברכוש (להלן - הטוען לזכות ברכוש), הזדמנות להשמיע את טענותיהם.

(ד) ...

(ה) ...

(ו) ...

3. סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט - 1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי") עניינו "צו חילוט".

סעיף 39 מורה:

"(א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית משפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

(ב) ...

(ג) "צו חילוט לפי סעיף זה יכול שיינתן בין בגזר הדין ובין על פי עתירה מטעם תובע".

4. בפקודת הסמים קיימת הוראת חוק מיוחדת בדבר חילוט בנוסף לכל עונש, כמפורט לעיל. כמו כן, פקודת הסמים מאבחנת בין חילוט רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה - במקרה כאמור על בית המשפט לצוות לחלט לאוצר

המדינה, בנוסף לכל עונש, רכוש כאמור, וזאת מבלי הצורך להכריז על מי שהורשע בעבירה של עסקת סמים כעל "סוחר סמים", לבין חילוט רכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים, ובטרם חילוטו יש על בית המשפט להכריז על מי שהורשע בעבירה של עסקת סמים כעל "סוחר סמים".

5. כמו כן, ניתן להורות על חילוט מכח **ההסדר הכללי הקבוע בסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי**.

6. החילוט תכליתו **"הוצאת בלעו של הגזלן מפיו"** (ראו רע"א 4096/04) **בוטח נ' מ"י** (7.9.04).

ראו ע"פ 7475/09 **מ"י נ' בן שטרית ואח', ג'רבי ואח' נ' מ"י** (18.5.98).

"... קנס מהווה עונש פשוטו כמשמעו, ותכלית הטלתו הינה "עונשית". לעומת זאת, חילוט אינו עונש, במשמעותו המובהקת של מושג זה ותכליתו אינה "עונשית", אלא "הוצאת בלעו של גזלן מפיו... קנס - "מכה" את העבריין בכיסו בשל הפרת הדין, בשיעור שקובע החוק והוא משתלם ממשאביו הכספיים הלגיטימיים של הנידון ואילו חילוט - נוטל מן הנידון רכוש שהושג בעבירת סמים ללא קשר לערכו ולשיעורו, כרכוש שאינו שייך לו אלא מוחזק על-ידיו שלא כדין... וזאת גם זאת: קנס - אפשר לא לשלם ולשאת תמורתו במאסר, ואילו חילוט - אינו "משתלם", אין מאסר תמורתו ובפועל הוא מקנה את הרכוש, פשוטו כמשמעו, לציבור. לחילוט - ... ערך מרתיע ממדרגה ראשונה. וזאת, לא בשל עוצמת הפגיעה בכיסו של העבריין, אלא בשל כך שהוא מאיין את המניע הדוחף וממריץ לביצוע עבירות הסמים - רווח עצום על רקע של סיכון קל יחסית" (ראו שם, עמ' 410, סעיף ד).

בע"פ 7376/02, **כהן נ' מ"י**, (9.6.03), כב' בית המשפט קבע **"... בהוכחת ההגנה לפי סעיף 36ג(א) לפקודה עסקינן, מוטל נטל השכנוע על הטוען לזכות ברכוש... עליו להוכיח, "כי הרכוש שימש בעבירה ללא ידיעתו או שלא בהסכמתו, או שרכש את זכותו ברכוש בתמורה ובתום לב ובלי שיכול היה לדעת כי הוא שימש או הושג בעבירה"...**"

"עיון בסעיף 36 א לפקודה מעלה, כי קיימים שני תנאים, אשר בהתקיימם על בית המשפט להורות על חילוט רכוש: האחד, הרשעה ב"עבירה של עסקת סמים", והאחר, התקיימות אחת משתי עילות החילוט - העילה שעניינה שימוש ברכוש כאמצעי לביצוע העבירה, או העילה שעניינה השגת הרכוש כתוצאה מן העבירה". (ראו ע"פ 7376/02, **כהן נ' מ"י (שם, מול סעיף 14).**

7. במקרה שלפני הנאשם הוכרז כסוחר סמים, והרכב שימש כאמצעי לביצוע העבירה.

יחד עם זאת, הנאשם טען כי הרכוש לא הושג בעבירה, הביא ראיותיו בסוגיה זו ובסופו של יום התביעה לא עתרה להורות על חילוט הרכוש מכח היותו רכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים, (סעיף 36א(ב)).

8. התביעה עתרה להורות על חילוט הרכוש מכח הוראת סעיף 36א(א)(1) וטענה כי עסקינן ברכוש ששימש כאמצעי לביצוע העבירה.

9. הנאשם הודה בכך שהוא החזיק את הסמים ברכב וסייע לסחר בסם מסוכן, ודי בעובדה זו כדי לקיים את התנאי של סעיף 36א(א)(1) לחוק.

10. בע"א 6702/04 ג'ומעה מאזן נ' מ"י, כב' בית המשפט קבע:

"חילוט הינו אחד האמצעים שהעניק המחוקק בידי בית המשפט ככלי במלחמת החורמה בנגע הסמים. במערכה ממושכת וקשה זו ניתנו בידו של בית המשפט גם אמצעי אכיפה כלכליים המכוונים אל עברייני הסמים ואל מי שאיפשרו בדרך כלשהי את ביצוע העבירה או הקלו עליה. כך, למשל, כאשר מדובר במי שרכבו שימש לביצוע עבירת סמים או איפשר ביצועה... השימוש בדרך זו, לטעמי, יש לו חשיבות מיוחדת הן מפאת היבטיו ההרתעתיים, הן מבחינת הפגיעה שלו בתשתית הכלכלית והכללית שאפשרה את הפצת הסם. הן מבחינת פגיעתו בתמריץ לעסוק בעבריינות זו, הן מבחינת פגיעתו בנכונות של אחרים להושיט לעברייני הסמים כל סוג של סיוע או אפשרות תנאים שיקלו על ביצוע העבירה...".

11. כאמור, הנאשם סייע לסחר בסם מסוכן לנאשם מספר 3, וכן החזיק ברכבו את הסמים, ומשכך, בשים לב לחוק ולהלכה הפסוקה, יש ממש בעתירת המאשימה להורות על חילוט הרכב.

12. יחד עם זאת, נטען והוכח כי הרכב נרכש על ידי הנאשם עובר לביצוע העבירה.

הנאשם שילם על חשבון הרכב במועד הרכישה 12,000 ₪, ואת היתרה שילם באמצעות הלוואה שנטל בסך של 40,000 ₪.

הנאשם החזיר את כספי הלוואה בתשלומים. סך של 1,500 ₪ מדי חודש בחודשו וכן 300 ₪ על חשבון הריבית.

בעת שהנאשם היה נתון במשמורת חוקית, במשך כ- 13 חודשים, ועל מנת למנוע עיקול חשבונות בבנק, אמו של הנאשם ואחותו, הפקידו בחשבונות כספים לכיסוי התשלומים שירדו מחשבונות מדי חודש בחודשו, תשלומי הלוואות. ומשכך, בין השאר, הכספים שהפקידו האם והאחות שימשו גם לכיסוי תשלומי הרכב.

13. הנאשם הציג מסמכים מהם נלמד שהאם והאחות הפקידו כספים בחשבונות.

האחות סך של 8,000 ₪, והאם סך של כ- 40,000 ₪.

יחד עם זאת, כאמור לעיל, הכספים שהופקדו בחשבונות של הנאשם בעת שהיה נתון במשמורת חוקית

על ידי בני משפחתו, נועדו לכיסוי כל הלוואותיו של הנאשם, לרבות ההלוואה בגין תשלום הרכב.

14. לטענת הנאשם, משפחתו הפקידה בחשבון, על חשבון תשלום הרכב, כ- 29,000 ₪.

15. אינני סבורה כי הסכום שהופקד על ידי אמו ואחותו בחשבון הבנק לכיסוי חובותיו, החלק ששימש לכיסוי ההלוואה שנלקחה לצורך תשלום עבור הרכב, הגיע לסכום של כ- 29,000 ₪, כטענת הנאשם, ואפרט.

16. במהלך עדותו של הנאשם אשר טען כדלקמן:

"ועד שנעצרתי לצערי וכל המקרה שהיה, עצרו את החשבון שלושה חודשים, לא יכלו לעשות שום פעולות והצטבר שם חוב של 13,000 ומשהו אלף ₪. שלחו לאמא שלי את החוב שנמצא, כמו שהראיתי, זאת אומרת שהייתי צריך לשלם את הכסף הזה. ביום שנעצרתי נשאר על המימון של הרכב 29,000 ₪". (ראו עמ' 168 שורות 11 - 14).

17. משמע, חשבון פשוט מוביל למסקנה לפיה, אם הנאשם היה נתון במשמורת חוקית 13 חודשים, ו - 3 חודשים חשבון היה מוקפא, ובהמשך הופקדו כספים על ידי האם והאחות, אזי בני המשפחה הפקידו הכספים במהלך 10 חודשים.

18. בהנחה שמחשבון של הנאשם מדי חודש בחודשו נוכה סכום של 1,800 ₪, על חשבון ההלוואה לצורך תשלומי הרכב, כגרסתו, 1,500 ₪ על חשבון ההלוואה לצורך רכישת הרכב ו - 300 ₪ על חשבון הריבית, אזי הסכום שהופקד על ידי בני המשפחה ושימש לצורך כיסוי הלוואותיו של הנאשם לרכישת הרכב מתוך סכום ההפקדה הכללית של בני המשפחה, ואשר הופקד בתקופה של 10 חודשים הינו 18,000 ₪.

19. בת"פ 472/02, המוזכר לעיל, טען המשיב, כפי שעולה מסעיף 8 לפסק דינו של כב' בית המשפט:

"החל מיום מעצרו של המשיב ולכל אורך ההליך המשפטי שהתנהל נגדו, ועד היום, המשיב המשיך לפרוע את תשלומי ההלוואה כסדרם, מתוך הבנה, או שמא תקווה, כי בסופו של יום יזוכה מהאשמה שיוחסה לו בכתב האישום. כתוצאה מכך, קטן סכום החוב לבנק. לטענת המשיב, תשלום הכספים לבנק היטיב את מעמדה של המבקשת בגובה הסכום ששולם על ידו לבנק החל ממועד מעצרו..."

בסעיף 9 לפסק דינו של כב' בית המשפט קבע כדלקמן:

"לטעמי, יש הגיון בטענת המשיב. הפרעון השוטף של ההלוואה, השביח את ערכו של הנכס נשוא החילוט. אילולא המשיך המשיב לשאת בתשלומי ההלוואה, היה הבנק זכאי להיפרע כדי גובה החוב

מהמכונת, וסכום החוב היה, מטבע הדברים, גבוה יותר, והיתרה לחילוט הייתה קטנה יותר. מכאן, שהמבקשת "התעשרה" בעקבות המשך פרעון הלוואה...".

במקרה שם כב' בית המשפט קבע כי המשיב העלה את ערכו של הרכב "בכך שהקטין את גובה החוב הרובץ עליה. מטעם זה של השבחת הנכס זכאי המשיב להשבה של מה שנתן כדי ההשבחה".

20. בת"פ 47879-06-13 המוזכר לעיל, כב' בית המשפט פעל באופן דומה להחלטת כב' בית המשפט בת.פ. 472/02.

באשר לרכב השני, אשר היה רשום על שמו של קרוב משפחה רחוק, אשר טען לזכות ברכב, והנאשם לקח הלוואה באמצעות כרטיס האשראי של קרוב המשפחה, מחברת מימון ישיר בע"מ, אשר היתה אמורה להיות מוחזרת ב- 36 תשלומים. ובנסיבות בהן החל מחודש אוקטובר, התקופה בה הוחזק הנאשם במעצר, חדל הנאשם מתשלומי החזר הלוואה, וקרוב המשפחה הוא ששילם את יתרת החוב לחברת המימון. בנסיבות הן המאשימה מסרה כי איננה מבקשת להתעשר על חשבון הטוען לזכות והיא מבקשת לחלט רק חלק משווי הרכב, באופן שישקף את ההחזרים ששולמו לקרוב המשפחה על ידי הנאשם עד לחודש אוקטובר 2012. המאשימה הזכירה כי ביחס לרכב קמה עילת חילוט נוספת מכח סעיף 36א ו- (א) לפקודה הנובעת מכך שנעשה בו שימוש לביצוע העבירה.

כב' בית המשפט במקרה שם הורה על חילוט הרכב, כמו כן הורה כי לאחר תפיסתו ימכר לכל המרבה במחיר, ומחצית משווי המכירה תחולט, והמחצית השניה תועבר לקרוב המשפחה. לחלופין, ניתנה בידו קרוב המשפחה ארכה במהלכה הוא יוכל להפקיד בקופת בית המשפט סכום נוסף של 11,000 ₪, מעבר לסכום של 4,000 ₪ שכבר הפקיד כנגד קבלת הרכב, והסכום הכולל, סך של 15,000 ₪, יחולט, והרכב יותר בידו של קרוב המשפחה.

21. אני סבורה כי גם במקרה שלפני יש להכריע ולפסוק כפי שפסק כב' בית המשפט בת"פ 472/02, וכפי שפסק כב' בית המשפט בת"פ 47879-06-13, ויש להורות על חילוט הרכב ששימש לביצוע העבירה מכח הוראת סעיף 36א(א)(1).

יחד עם זאת, הואיל ונטען והוכח, שהאם והאחות הפקידו כספים בחשבוננו של הנאשם, בין השאר לצורך התשלומים השוטפים על חשבון הלוואה שנטל הנאשם לצורך רכישת הרכב, אזי, סכום של 15,000 ₪ אשר אותו כימתתי כסכום שהופקד עבור הלוואה הנ"ל, ללא הריבית, יוחזר לאם הנאשם ולאחותו לאחר שהרכב יחולט וימכר למרבה במחיר.

22. סוף דבר:

אני מורה על חילוט הרכב.

ככל שהרכב נותר בידי הנאשם או בידי מי מטעמו, הנאשם ימסור הרכב לאלתר למשטרת ישראל מטה להב.

הרכב יתפס, יחולט, וימכר למרבה במחיר.

מהתמורה שתתקבל עבור מכירת הרכב, סך של 15,000 ₪ יועבר לאמו ואחותו של הנאשם, ובאופן שסכום של 12,000 ₪ יועבר לאמו של הנאשם, וסכום של 3,000 ₪ יועבר לאחותו של הנאשם, ויתרת הסכום תחולט לטובת המדינה.

עם זאת, ולמען הסר צל צלו של ספק, היה וממכירת הרכב תתקבל תמורה נמוכה מסכום של 15,000 ₪, הסכום שיתקבל יחולט מחציתו לטובת המדינה, ומחציתו תוחזר לאמו ולאחותו של הנאשם, וביחס של 1:5 ביניהן.

המזכירות תשגר החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ה, 05 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.